

Barbora Šedíková

1. Ako by ste sa predstavili so svojou tvorbou čitateľom, ktorí ešte nečítali Vaše knihy?

Na úvod by som si dovoľila povedať aj pár slov o sebe, ktoré istým spôsobom pomôžu predstaviť čitateľom moju tvorbu. Študujem klasickú archeológiu, venujem sa historickému šermu, do istej miery aj rekonštrukciám dobového spôsobu života a od detstva ma sprevádza láska k dejinám.

Literárnou tvorbou sa zaraďujem do kategórie historický román, aj keď moja prvotina bola z úplne iného cesta a radila sa do žánru detektívka/triler. Ale takpovediac doma sa cítim práve medzi príbehmi prameniáciami v histórii. Snažím sa prepletať historické zaujímavosti a fakty s pútavou dejovou líniou a priblížiť tak čitateľom časy reálnej i čiastočne romantizovanej minulosti, ktorú sami nemali možnosť prežiť.

2. Čo Vás motivuje pri písaní príbehov?

Motivujú ma rozličné veci, no povedala by som, že hlavným zdrojom motivácie je moja zvedavosť. Obvyklá rada pre začínajúcich spisovateľov je, že sa majú zamerať na to, čo im je dôverne známe a písať práve o tom. Ja si paradoxne vyberám témy, ktoré sú mi – aspoň zo začiatku – trochu neznáme. Obľubujem históriu a to sa prejavuje aj v mojich dielach. Nie som nejako žánrovo vyhranená, no ako ryba vo vode sa najlepšie cítim na poli historických románov. A práve tam zohráva veľkú úlohu moja zvedavosť. Námet na moju knihu Hrobár z Paríža vznikol práve po návšteve hlavného mesta Francúzska, kedy som zistila, že v histórii tejto krajiny sa udialo niečo také ako Francúzska revolúcia. Prirodzene som sa chcela dozvedieť viac a medzi knihami a článkami sa zrodil práve tento príbeh. Pri písaní si často kladiem otázky, čo ak by? Prípadne, je možné nazrieť na danú vec z iného než zaužívaného uhla? Je to práve zvedavosť, ktorá ma poháňa vpred a dáva vzniknúť novým námetom. A tá istá zvedavosť sprevádza celý tvorivý proces. Ale pri samotnom písaní je to skôr o odhodlanosti a predovšetkým vytrvalosti, pretože na motiváciu sa nedá spoliehať večne. Podobne ako inšpirácia je vrtkavá a písanie je vo svojej podstate ako každá iná práca – vyžaduje si húževnatosť.

3. Ako vnímate čas, v ktorom žijeme? Zmenilo sa tým niečo vo Vašej profesii autorky?

Pre našu generáciu sú to rozhodne netradičné časy, keďže sme nič podobné nezažili. No pevne verím, že sa jedného dňa

pominú a my sa budeme môcť vrátiť do aspoň akého takého normálu. Ako tieto časy ovplyvnili moju profesiu? Keďže všetko prebieha online – ako aj moje univerzitné štúdium – a človek opúšťa domov len pre nevyhnutné dôvody, tak mám trochu viac času na písanie. To beriem ako pozitívum. Predtým som zvykla písať po nociach alebo takpovediac na kolene cez prestávky medzi prednáškami. Inak súčasná situácia nespôsobila razantné zmeny v mojej autorskej profesii.

4. Máte nejaké sny, ktoré by ste chceli dosiahnuť na literárnom poli?

Zrejme také, aké majú všetci spisovatelia – aby ma moja práca dokázala živiť na plný úväzok. Keď totiž môžete robiť to, čo vás baví a ešte vám za to platia, tak je to ideálna kombinácia. Viem, že je to ambiciózne pranie, ale ako povedala Eleanor Roosveltová: „Budúcnosť patrí tým, ktorí veria kráse svojich snov“, tak prečo nesnívať? Zvyšné ciele sú skôr drobné a osobné – zlepšovať sa s každým ďalším napísaným riadkom, s každou dokončenou knihou.